

N:o 62.

Herr **Pehr Nilsson** från Norrbottens än: Om förändrad lydelse af
10 Kap. 2 § Giftermålsbalken.

I nu gällande lag om giftorätt, makar emellan stadgar 10:de kapitlet 2:dra § Giftermålsbalken, att uti den fasta egendom å landet, som endera maken före eller under äktenskapet ärft eller förut förvärf, den andre maken icke skall ega giftorätt. Detta har hitintills föranledt och, så länge det kvarstår oförändradt, kommer det att åstadkomma många orättvisor, ja äfven stora lidanden, ty fall hafva inträffat och uteblifva troligen icke hädanefter, att ena maken inför i boet en med gäld till sitt fulla värde behäftad, ärfd eller före äktenskapet å landet förvärfd fast egendom, och den andre maken kontanta penningar, med hvilka sistnämnda skulden liqvideras; eller fast egendom belägen i stad eller inom dess område, hvaraf den andre maken tillkommer giftorätt, då fall inträffat och alltid inträffa att den af makarne som i boet infört den å landet belägna fasta egendomen med döden afgått, utan att hafva upprättat något förordnande om sin qvarlätenskap till förmån för den efterlevande maken, samt icke efterlemnar med den sammanafnade barn, blifva den afidnas slägtingar och arftagare de som taga om hand den afidnas qvarlätenskap, hvilken består hufvudsakligen i fast egendom å landet och uti hvilken den efterlevande maken efter nu varande lag icke eger giftorätt; i följd deraf inträffar det förhållande att efterlevande maken icke allenast förlorar allt hvad den infört i boet utan ock allt sitt arbete som blifvit nedlagdt å den fasta egendomen, hvaraf följden ofta blifvit och troligen icke hädanefter uteblifver, att den som nyss trodde sig kunna framleva sina återstående dagar i oberoende ställning, genom ett inträffadt dödsfall blifvit beröfvad alla tillgångar för sin framtida utkomst, samt ställd på bar backe, utan all annan omvårdnad än möjligen den allmänna välgörenheten, hvilket för den som drabbas af en slik olycka måste kännas hårdt, emedan det blott är en följd af en orättvis lag, hvilken bör genom en förnuf-

tigt förändrad lagstiftning förekommas, hvarföre jag vågar, på grund af hvad jag sålunda anfört, föreslå,

att 10 Kap. 2 § Giftermåls-balken måtte erhålla sådan förändrad lydelse: man och hustru ege, sedan de bygt äktenskap eller sammanvigde äro, giftorätt till hälften hvardera så i den lösa som fasta egendomen, ehvad den är ärfd eller förvärfd före eller under äktenskapet, och i sammanhang dermed 12 Kap. 3 § Ärfda-balken, i hvad den stadgar om efterlevande makens fördel, må upphöra att vara gällande, då den affidna efterlemnar bröstarfvingar, samt Kongl. förklaringen af den 23 Mars 1807 punkten 2 äfvensom 11 Kap. 1 § Giftermåls-balken äfven upphör att gälla utan att nyssnämnda lagrum, sådant det lyder, blifver oförändradt gällande.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.
Stockholm den 25 Januari 1874.

Pehr Nilsson,
från Norrbottens län.